

ז' אב וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל לאמר אשה כי תזריע לו^א תזריע

ג וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: וביום השמיני^ב
 ד ימול בשר ערלתו: ושלושים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל-
 ה קדש לא-תגע ואל-המקדש לא תבא עד-מלאת ימי טהרה: ואם-נקבה
 תלד וטמאה שבעים כנדתה ושלושים יום וששת ימים תשב על-דמי
 ו טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן-שנתו לעלה
 ז ובן-יונה או-תר לחטאת אל-פתח אהל-מועד אל-הכהן: והקריבו לפני
 יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה:
 ח ואם-לא תמצא ידה די שם ולקחה שתית-תרים או שגל בני יונה אחד
 לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה:

ט, וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: אדם כי-יהיה בעור-בשרו שאת לו^א ב
 או-ספחת או בהרת והיה בעור-בשרו לנגע צרעת והובא אל-אהרן

תרגום אונקלוס

א ומליל יי עם משה למימר: ב מליל עם בני ישראל למימר אתתא ארי תעדי ותליד דכר ותהי מסאבא שבעא יומין כיומי ריחוק סאובתה תהי מסאבא: ג וביומא תמינאה יתגור בשרא דעורלתייה: ד ותלתין ותלתא יומין תתיב בדם דכו בכל קודשא לא תקרב ולמקדשא לא תיעול עד משלם יומי דכותה: ה ואם נוקבתא תליד ותהי מסאבא ארבעת עשר כריחוקה ושתין ושתא יומין תתיב על דם דכו: ו ובמשלם יומי דכותה לברא או לברתא תיתי אמר בר שתיה לעלתא ובר יונה או שפנינא לחטאת לתרע משפן זמנא לות כהנא: ז ויקרבניה לקדם יי וכפר עליה ותדכי מסאבא דמהא דא אורייתא דילידתא לדכר או לנקבא: ח ואם לא תשכח ידה כמסת אמרא ותסב תרין שפנינן או תרין בני יונה חד לעלתא וחד לחטאת וכפר עליה כהנא ותדכי: ט ומליל יי עם משה ואלאהרן למימר: י אנש ארי יהי במשך בשריה עמקא או עדיא או בהרא ויהי במשך בסריה למכתש סגירו ויתיתי לות אהרן

פירוש רש"י

סדר ז' (ב) אשה כי תזריע. אמר רבי שמלאי: כשם שיצירתו של אדם אחר כל בהמה, חיה ועוף במעשה בראשית, כך תורתו נתפרשה אחר תורת בהמה, חיה ועוף: כי תזריע. לרבות שאפלו ילדתו מחוי, שנמחה ונעשה כאין זרע [ויג כעין זרע ויג כמין זרע] – אמו טמאה לדה: כימי נדת דותה תטמא. כסדר כל טמאה האמורה בנדה, מטמאה בטמאת לדה, ואפלו נפתח הקבר בלא דם: דותה. לשון דבר הוזב מגופה. לשון אחר: לשון מדוה וחלי, שאין אשה רואה דם שלא תחלה, וראשה ואיבריה כבדין עליה: (ד) תשב. אין 'תשב' אלא לשון עכבה, כמו 'ותשבו בקדש' (דברים א:מו), 'וישב באלני ממרא' (בראשית י:לח): בדמי טהרה. אף על פי שרואה דם, טהורה: בדמי טהרה. לא מפיק ה"א, והוא שם דבר כמו 'טהור': ימי טהרה. מפיק ה"א – ימי טהר שלה: בכל קדש וכו'. לרבות את

התרומה; לפי שזו טבולת יום ארץ, שטבלה לסוף שבעה, ואין שמשה מעריב לטהרה עד שקיעת החמה של יום ארבעים, שלמחר תביא את כפרת טהרתה: לא תגע. אזהרה לאוכל, כמו ששנויה ביבמות (יבמות עה:): (ז) והקריבו. למדך, שאין מעכבה לאכל בקדשים אלא אחד מהם; ואי זה הוא? זה חטאת, שנאמר 'וכפר עליה וטהרה' – מי שהוא בא לכפר, בו הטהרה תלויה: וטהרה. מכלל שעד כאן קרויה טמאה: (ח) אחד לעלה ואחד לחטאת. לא הקדימה הכתוב אלא למקראה, אבל להקריבה – חטאת קודם לעולה; כך שנינו בזבחים בפרק 'פל התדיר' (ז:): (י) שאת או ספחת וגו'. שמות נגעים הם, ולבנות זו מזו: בהרת. חברבורות טיבא בלעז, וכן 'בהיר הוא בשחקים' (איוב ז:קח): אל אהרן וגו'. גזרת הכתוב היא, שאין טמאת נגעים וטהרתן אלא על פי כהן:

מפתח סדרי התנך

מדרש המקשר בין פרשה לז' לראש סדר: (על פסוק י) שאת זו בבל... ספחת זו מדי... בהרת זו יון... נגע צרעת זו אדום שבאתה מכוחה של זקן (פירוש עץ יוסף: ועל-חרבך תחיה) על שום והיה בעור-בשרו לנגע צרעת. לפי שבעולם הזה הכהן רואה את הנגעים אבל לעולם הבא אמר הקדוש-ברוך-הוא אני מטהר אתכם. הדא הוא דכתיב: [זהו שכתוב] וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל-גלוליכם אטהר אתכם (יחזקאל כב:א): (ויקרא רבה ט)

ז

י' הכהן או אל־אחד מבניו הכהנים: וראה הכהן את־הנגע בעור־הבשר

תזריע

ושער בנגע הפך | לבן ומראה הנגע עמק מעור בשור נגע צרעת הוא

יב וראהו הכהן וטמא אתו: ואם־בהרת לבנה הוא בעור בשור ועמק אין־

מראה מן־העור ושערה לא־הפך לבן והסגיר הכהן את־הנגע שבעת

יג ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא־פשה

שני

יד הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: וראה הכהן אתו ביום

השביעי שנית והנה פהה הנגע ולא־פשה הנגע בעור וטהרו הכהן

טו מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר: ואם־פשה תפשה המספחת בעור אחרי

טז הראתו אל־הכהן לטהרתו ונראה שנית אל־הכהן: וראה הכהן והנה

פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא:

יז, יח נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל־הכהן: וראה הכהן והנה שאת־ לח

יט לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת: צרעת

כ נושנת הוא בעור בשור וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא: ואם־

תרגום אונקלוס

כהנא או לות חד מבנוהי כהניא: יא ויחזי כהנא ית מכתשא במשך בשריה ושערא במכתשא אתהפיד למחור ומחזי מכתשא עמיק ממשך בסריה מכתש סגירותא הוא ויחזיניה כהנא ויסאיב יתיה: יב ואם בהרא חורא היא במשך בסריה ועמיק לית מחזקהא מן משכא ושערא לא אתהפיד למחור ויסגר כהנא ית מכתשא שבעא יומין: יג ויחזיניה כהנא ביומא שביעאה והא מכתשא קם כד הוה לא אוסיף מכתשא ויסגרניה כהנא שבעא יומין תנינות: יד ויחזי כהנא יתיה ביומא שביעאה תנינות והא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא וידכניה כהנא עדיתא היא ויצבע לבושוהי וידכני: טו ואם אוספא תוסיף עדיתא במשכא בטר דאתחזי לכהנא לדכותיה ויתחזי תנינות לכהנא: טז ויחזי כהנא והא אוסיפת עדיתא במשכא ויסאבניה כהנא סגירותא היא: יז מכתש סגירו ארי תהי באנשא ויתיתי לות כהנא: יח ויחזי כהנא והא עמק חורא במשכא והיא הפכת שערא למחור ורשם בשר חי בעמיקתא: יט סגירות עתיקא היא במשך בשריה ויסאבניה כהנא לא יסגרניה ארי מסאב הוא: כ ואם

פירוש רש"י

(יא) ושער בנגע הפך לבן. מתחלה שחור, ו'הפך לבן' בתוך הנגע; ומעוט 'שער' – שנים: עמק מעור בשור. כל מראה לבן עמק הוא, כמראה חמה עמקה מן הצל: וטמא אתו. יאמר לו: 'טמא אתה', ששער לבן סימן טמאה, גזרת הכתוב הוא: (יב) ועמק אין מראה [מן העור]. לא ידעתי פרושו: והסגיר. יסגרנו בבית אחד ולא יראה [ויג יראה] עד סוף השבוע, ואז יוכיחו סימניו עליו: (יג) בעינו. במראהו ובשעורו הראשון: והסגירו וגו' שנית. הא אם פשה בשבוע ראשון – טמא מחלט: (יד) פהה. הכהה ממראיתו; הא אם עמד במראיתו או פשה – טמא: מספחת. שם נגע טהור: וכבס בגדיו וטהר. הואיל ונזקק להסגר, נקרא טמא

מפתח סדרי התנך

מרחב הסדר: הסדר מחבר את דיני יולדת עם צרעת העור. "וכי מה ענין זה לזה?"

במדרש ויקרא רבה (אות ה,ו) מובאות שתי תשובות לשאלה זו:

רבי תנחום ברבי חנילאי: מי גרם לולד שיצא מצורע? אמו שלא שמרה ימי נדתה.

ורבי אבין בשם רבי יוחנן: אמר הקדוש ברוך הוא, אני אמרתי לך הבא קרבן לידה ואתה לא עשית כך, חייך שאני

מצריכך לבוא אצל הכהן שנאמר 'והובא אל אהרן הכהן'.

ז

תזריע

פָּרוּחַ תִּפְרַח הַצִּיצִית בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ הַצִּיצִית אֶת כָּל-עוֹר הַנֶּגַע מֵרֹאשׁוֹ
כֹּא וְעַד-רִגְלָיו לְכָל-מֵרָאָה עֵינֵי הַכֹּהֵן: וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְתָּהּ הַצִּיצִית
כֹּב אֶת-כָּל-בָּשָׂרוֹ וְטָהַר אֶת-הַנֶּגַע כִּלּוֹ הַפֶּךָ לְכֵן טָהוֹר הוּא: וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן
כֹּג בּוֹ בָּשָׂר חַי יִטְמָא: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַבָּשָׂר הַחַי וְטִמְאָו הַבָּשָׂר הַחַי
כֹּד טִמְאָה הוּא צָרַעַת הוּא: אוֹ כִּי יָשׁוּב הַבָּשָׂר הַחַי וְנִהְפָךְ לְלֶבֶן וּבָא אֶל-
כֹּה הַכֹּהֵן: וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִהְפָךְ הַנֶּגַע לְלֶבֶן וְטָהַר הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע טָהוֹר
הוּא:

כז, כוּ וּבָשָׂר כִּי-יִהְיֶה בּוֹ-בְעוֹר שְׁחִין וְנִרְפָּא: וְהָיָה בַּמָּקוֹם הַשְּׁחִין שְׂאֵת לְבָנָה לֵט שְׁלִישִׁי ג' א
כח אוֹ בַּהֲרַת לְבָנָה אֲדַמְדָּמַת וְנִרְאָה אֶל-הַכֹּהֵן: וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה מֵרָאָה
שְׁפָל מִן-הָעוֹר וְשָׁעָרָה הַפֶּךָ לְכֵן וְטִמְאָו הַכֹּהֵן נִגַע-צָרַעַת הוּא בְּשָׁחִין
כט פָּרַחָה: וְאִם | יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין-בָּהּ שַׁעַר לְכֵן וְשְׁפָלָה אֵינָנָה מִן-
ל הָעוֹר וְהִיא כִּהָה וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שְׁבַעַת יָמִים: וְאִם-פָּשְׁהָ תִפְשֶׁהָ בְּעוֹר
לא וְטִמְאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ נִגַע הוּא: וְאִם-תַּחְתִּיתָּהּ תַּעֲמֹד הַבְּהֵרַת לֹא פָשְׁתָּהּ
לב צָרַכַת הַשְּׁחִין הוּא וְטָהַרוּ הַכֹּהֵן: אוֹ בָּשָׂר כִּי-יִהְיֶה מ' רביעי 2 ז

בְּעוֹר מְכוֹת-אֵשׁ וְהִיתָהּ מַחִית הַמְכוֹה בַּהֲרַת לְבָנָה אֲדַמְדָּמַת אוֹ לְבָנָה:

תרגום אונקלוס

מִסְגָּא תִסְגִּי סְגִירוֹתָא בְּמִשְׁכָּא וְתַחֲפִי סְגִירוֹתָא יֵת כָּל מִשְׁךְ מִכְתָּשָׁא מְרִישִׁיָּהּ וְעַד רִגְלוֹהִי לְכָל חִיזוֹ עֵינֵי כְהֵנָּא: כֹּא וְיַחְזִי
כְהֵנָּא וְהָא חֲפַת סְגִירוֹתָא יֵת כָּל בְּשָׂרִיהּ וְיִדְכִי יֵת מִכְתָּשָׁא כְּלִיָּה אֶתְהַפִּיךְ לְמַחְוֹר דְּכִי הוּא: כֹּב וּבִיּוֹמָא דִּיתְחַזִּי בִּיהּ
בְּשָׂרָא חֲיָא יְהִי מִסָּבָב: כֹּג וְיַחְזִי כְהֵנָּא יֵת בְּשָׂרָא חֲיָא וְיִסְאָבְנִיה בְּשָׂרָא חֲיָא מִסָּבָב הוּא סְגִירוֹתָא הוּא: כֹּד אוֹ אֲרִי יִתּוּב
בְּשָׂרָא חֲיָא וְיִתְהַפִּיךְ לְמַחְוֹר וְיִתִּי לֹות כְהֵנָּא: כֹּה וְיַחְזִינִיה כְהֵנָּא וְהָא אֶתְהַפִּיךְ מִכְתָּשָׁא לְמַחְוֹר וְיִדְכִי כְהֵנָּא יֵת מִכְתָּשָׁא
דְּכִי הוּא: כֹּז וְאֲנֵשׁ אֲרִי יְהִי בִּיהּ בְּמִשְׁכִּיָּה שְׁחִנָּא וְיִתְסִי: כֹּז וְיְהִי בְּאַתֵּר שְׁחִנָּא עֲמָקָא חוּרָא אוֹ בְּהָרָא חוּרָא סְמָקָא וְיִתְחַזִּי
לְכְהֵנָּא: כֹּח וְיַחְזִי כְהֵנָּא וְהָא מַחְוֹתָא מִכִּיד מִן מִשְׁכָּא וְשָׁעָרָה אֶתְהַפִּיךְ לְמַחְוֹר וְיִסְאָבְנִיה כְהֵנָּא מִכְתָּשׁ סְגִירוֹתָא הִיא
בְּשָׁחִין סְגִיָּתָא: כֹּט וְאִם יַחְזִינִיה כְהֵנָּא וְהָא לִית בָּהּ שַׁעַר חוּר וּמִכִּיכָא לִיתָהָ מִן מִשְׁכָּא וְהִיא עֲמִיָּא וְיִסְגְּרִינִיה כְהֵנָּא
שְׁבַעַת יוֹמִין: ל וְאִם אוֹסְפָא תוֹסִיף בְּמִשְׁכָּא וְיִסְאִיב כְהֵנָּא יִתִּיהּ מִכְתָּשָׁא הִיא: לֹא וְאִם בְּאַתֵּרָה קִמַּת בַּהֲרַתָּא לֹא אוֹסִיפַת
רִשָּׁם שְׁחִנָּא הִיא וְיִדְפִינִיה כְהֵנָּא: לֵב אוֹ אֲנֵשׁ אֲרִי יְהִי בְּמִשְׁכִּיָּה כְּוָאָה דְנוֹר וְיְהִי רִשָּׁם כְּוָאָה בְּהָרָא חוּרָא סְמָקָא אוֹ חוּרָא:

פירוש רש"י

(כ) מֵרָאשׁוֹ. שֶׁל אָדָם 'וְעַד רִגְלָיו': לְכָל מֵרָאָה עֵינֵי
הַכֹּהֵן. פָּרַט לְכֹהֵן שֶׁחָשַׁךְ מְאֹד: (כב) וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן
בּוֹ בָּשָׂר חַי. אִם צָמְחָה בּוֹ מַחֲיָה; הָרִי כִכָּר פָּרַשׁ
שֶׁהַמַּחֲיָה סִימָן טִמְאָה? אֲלֹא, הָרִי שֶׁהִיָּה הַנֶּגַע
בְּאֶחָד מֵעֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה רִאשֵׁי אֵיבָרִים – שְׂאִין
מִטִּמְאִין מִשּׁוּם מַחֲיָה, לְפִי שְׂאִין נִרְאָה הַנֶּגַע כִּלּוֹ
כְּאֶחָד שְׁשׁוּפָעִין אֵילָךְ וְאֵילָךְ – וְחִזּוֹר רֹאשׁ הָאֵיבָר
וְנִתְגַּלָּה שְׁפוּעוֹ עַל יְדֵי שְׁמֶן, כְּגוֹן שֶׁהַכִּרְיָא וְנִעֲשָׂה
רָחֵב וְנִרְאִית בּוֹ הַמַּחֲיָה – לְמַדְּנוּ הַכָּתוּב שֶׁטִּמְאָה:
וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן. מֵה תִלְמֹד לֹאמַר 'וּבַיּוֹם?' לְלַמֵּד, שֶׁיֵּשׁ
יוֹם שְׂאֵתָהּ רוֹאָה בּוֹ, וְיֵשׁ יוֹם שְׂאִין אֶתָּה רוֹאָה בּוֹ.
מִכָּאן אָמְרוּ: חֲתָן – נוֹתֵנִין לוֹ כָּל שְׁבַעַת יָמֵי
הַמִּשְׁתָּה לוֹ [וְלֹא צִטָּטוּ] וְלִכְסוּתוֹ וְלִבִּיתוֹ; וְכֵן
בְּרָגֵל נוֹתֵנִין לוֹ כָּל יְמֵי הָרָגֵל: (כג) צָרַעַת הוּא.
הַבָּשָׂר הַחַי; 'בָּשָׂר' – לְשׁוֹן זָכָר: (כו) שְׁחִין. לְשׁוֹן
חֲמוּם, שֶׁנִּתְחַמֵּם הַבָּשָׂר בְּלָקוּי הֵבֵא לוֹ מַחֲמַת מִכָּה

ז

לג

וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפֹּךְ שַׁעַר לִבָּן בַּבְּהֵרֶת וּמִרְאָהּ עֵמֶק מִן־הָעוֹר

תזריע

לֹד צָרַעַת הָיָה בַּמְכוּנָה פָּרָחָה וְטִמָּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נִגַּע צָרַעַת הָיָה: וְאִם |

יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין־בַּבְּהֵרֶת שַׁעַר לִבָּן וּשְׁפִלָּה אֵינָנָה מִן־הָעוֹר וְהָיָה

כִּהְיָה וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָהּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי אִם־פָּשָׂה

לֹד תִּפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמָּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נִגַּע צָרַעַת הָיָה: וְאִם־תַּחֲתִיָּהּ תַּעֲמֹד

הַבְּהֵרֶת לֹא־פָשָׂתָה בָּעוֹר וְהָיָה כִּהְיָ שָׂאת הַמְכוּנָה הָיָה וְטָהְרָה הַכֹּהֵן כִּי־

צָרַכָת הַמְכוּנָה הָיָה:

ח

א, ב

וְאִישׁ אֹד אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נִגַּע בְּרָאשׁ אוֹ בְּזָקָן: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע מֵאָ חֲמִישִׁי ה' ע

וְהִנֵּה מִרְאָהּ עֵמֶק מִן־הָעוֹר וְכוּ שַׁעַר צָהָב דֶּק וְטִמָּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נִתַּק

ג הָיָה צָרַעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הָיָה: וְכִי־יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נִגַּע הַנֶּתֶק וְהִנֵּה

אֵין־מִרְאָהּ עֵמֶק מִן־הָעוֹר וְשַׁעַר שָׁחַר אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־נִגַּע

ד הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה

ה הַנֶּתֶק וְלֹא־יָהִי בּוֹ שַׁעַר צָהָב וּמִרְאָהּ הַנֶּתֶק אֵין עֵמֶק מִן־הָעוֹר: וְהִתְגַּלַּח

ו וְאֶת־הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית: וְרָאָה

תרגום אונקלוס

לג ויחזי יתה כהנא והא אתהפוך שער אתהפך שער מן משכא סגירותא היא בכואה סגיתא ויסאיב יתיה כהנא מכתש סגירותא היא: לז ואם יחזינה כהנא והא לית בבחרתא סער חיוור ומכיא ליתתא מן משכא והיא עמא ויסגרניה כהנא שבעא יומין: לה ויחזיניה כהנא ביומא שביעא אם אוספא תוסיף במשכא ויסאיב כהנא יתיה מכתש סגירותא היא: לו ואם באתרה קמת בהרתא לא אוסיפת במשכא והיא עמא עומק כואה היא וידפניה כהנא ארי רושם כואה היא:

א וגבר או אתא ארי יהי ביה מכתשא בריש או בדקן: ב ויחזי כהנא ית מכתשא והא מחזיה עמיק מן משכא וביה שער סומק דעדק ויסאיב יתיה כהנא נתקא הוא סגירות רישא או דקנא הוא: ג וארי יחזי כהנא ית מכתש נתקא והא לית מחזיה עמיק מן משכא ושער אופם לית ביה ויסגר כהנא ית מכתש נתקא שבעא יומין: ד ויחזי כהנא ית מכתשא ביומא שביעא והא לא אוסיף נתקא ולא היה ביה שער סומק ומחזי נתקא לית עמיק מן משכא: ה ויגלח סחרי נתקא ודעם נתקא לא יגלח ויסגר כהנא ית נתקא שבעא יומין תנינות: ו ויחזי פירוש רש

סדר ח (א) בראש או בזקן. בא הכתוב לחלק בין נגע שבמקום שער לנגע שבמקום בשר, שזה סימנו בשער לבן וזה סימנו בשער צהב: (ב) ובו שער צהב. שנהפך שער שחור שבו לצהב: נתק הוא. כך שמו של נגע שבמקום שער: (ג) ושער שחר אין בו. הא אם היה בו שער שחור – טהור, ואין צריך להסגר, שהשער שחור

מפתח סדרי התנך הפטרת סדר ח (ישעיה ג:לז-מב+ד) עוסקת בהצלת ה' את עמו מידי סנחריב, הצר על ירושלים לאחר שהחריב את כל ארץ ישראל. הפסוק הפותח את ההפטרה, הומוז לראש הסדר כאן, הוא הפסוק המתאר את מפלת סנחריב. ביום ההוא יגלח ה' בתער השכינה בעברי נהר במלך אשור את־הראש ושער הרגלים וגם את־הזקן תספה: והיה ביום ההוא יחיה־איש עגלת בקר ושתי־צאן: והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה... ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה כהן ואת־זכריה בן יברכיהו... ויסף ה'... יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשש את־רצין ובן־רמליהו... (ודילגו על חורבן הארץ, עד) כִּי־יִלֹךְ יִלְד־לָנוּ בֶן נִתַּן־לָנוּ וְהָיָה הַמְשָׁרָה עַל־שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִיעַד שֵׁר־שָׁלוֹם: וכך דרש רבי עקיבא: וכי מה ענין אוריה אצל זכריה, אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני? אלא מה אמר אוריה: ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה (ירמיה י:יח) ומה אמר זכריה: עד ישובו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים... (תרי עשר, זכריה יח:כ) אמר הקדוש־ברוך־הוא: הרי לי שני עדים אלו, ואם קמים דברי אוריה יהיו קמים דברי זכריה... ושמחתי שנתקמו דברי אוריה ולבסוף דברי זכריה עתידין להתקיים. ובלשון הזה אמרו לו: עקיבא נחמננו, תתנחם ברגלי מבשר (איכה רבה ה,יח).

ח

תזריע

הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהָיָה לֹא־פֶשֶׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר וּמִרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ

ז עֶמֶק מִן־הָעוֹר וְטָהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וּכְבֹּס בְּגָדָיו וְטָהַר: וְאִם־פֶּשֶׁה יִפְשֹׁה

ח הַנֶּתֶק בְּעוֹר אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ: וְרָאֵהוּ הַכֹּהֵן וְהָיָה פֶשֶׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר לֹא־

ט יִבְקֹר הַכֹּהֵן לְשַׁעַר הַצֹּהֵב טָמֵא הוּא: וְאִם־בְּעֵינָיו עֲמַד הַנֶּתֶק וְשַׁעַר שָׁחַר

י צָמַח־בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטָהֳרוּ הַכֹּהֵן: וְאִישׁ מִבֶּן י ו ז

יא אִו־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר־בְּשָׂרָם בַּהֲרֹת בַּהֲרֹת לְבִנְתָּ: וְרָאָה הַכֹּהֵן

וְהָיָה בְּעוֹר־בְּשָׂרָם בַּהֲרֹת כִּהְיוֹת לְבִנְתָּ בָּהֶן הוּא פָּרַח בְּעוֹר טָהוֹר

יב, יג הוּא: וְאִישׁ כִּי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ קָרַח הוּא טָהוֹר הוּא: וְאִם מִגִּ' שִׁשִּׁי 3

יד מִפָּאֵת פָּנָיו יִמְרֹט רֹאשׁוֹ גִּבַּח הוּא טָהוֹר הוּא: וְכִי־יִהְיֶה בְּקָרְחָת או

בַּגִּבַּחַת נָגַע לְבֶן אֲדָמָדָם צָרַעַת פְּרִיחַת הוּא בְּקָרְחָתוֹ או בַּגִּבַּחַתוֹ:

טו וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהָיָה שְׂאֵת־הַנֶּגַע לְבִנְה אֲדָמָדָמַת בְּקָרְחָתוֹ או בַּגִּבַּחַתוֹ

טז כַּמֶּרְאָה צָרַעַת עוֹר בְּשָׂר: אִישׁ־צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא יִטְמָאנוּ

יז הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ: וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פָּרָמִים וְרֹאשׁוֹ

תרגום אונקלוס

כֹּהֵנָא יֵת נִתְקָא בְּיוֹמָא שְׂבִיעָאָה וְהָא לֹא אוֹסִיף נִתְקָא בְּמִשְׁכָּא וּמִחֻזָּהּ לִיתְהוּי עֲמִיק מִן מִשְׁכָּא וִידְכִי יִתִּיה כֹּהֵנָא וִיִּצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי וִידְכִי: ז וְאִם אוֹסְפָא יוֹסִיף נִתְקָא בְּמִשְׁכָּא בְּתַר דְּכּוּתִיָּה: ח וְיִחֻזִּינִיה כֹּהֵנָא וְהָא אוֹסִיף נִתְקָא בְּמִשְׁכָּא לֹא יִבְקֹר כֹּהֵנָא לְשַׁעַר סוּמָק מִסָּבָב הוּא: ט וְאִם כִּד הוּא קָם נִתְקָא וְסַעַר אוֹפֶס צָמַח בִּיה אִתְסִי נִתְקָא דְכִי הוּא וִידְכִינִיה כֹּהֵנָא: י וְגִבַּר אוֹ אִתָּא אֲרִי יְהִי בְּמִשְׁכָּא בְּשָׂרָהוֹן בְּהָרִן חוֹרִין: יא וְיִחֻזִּי כֹהֵנָא וְהָא בְּמִשְׁכָּא בְּשָׂרָהוֹן בְּהָרִן עֲמִין חוֹרִין בְּהָקָא הוּא סְגִי בְּמִשְׁכָּא דְכִי הוּא: יב וְגִבַּר אֲרִי יִתֵּר שַׁעַר רִישִׁיה קָרִיחַ הוּא דְכִי הוּא: יג וְאִם מִקְבִּיל אִפּוּהִי יִתֵּר שַׁעַר רִישִׁיה גְּלִישׁ הוּא דְכִי הוּא: יד וְאִרְאִי יְהִי בְּקָרְחָתָא או בַּגִּלְשִׁיתָא מִכְתָּשׁ חִיּוֹר סְמוּק סְגִירוֹת סְגִיָּא הִיא בְּקָרְחָתָא או בַּגִּלְשִׁיתָא: טו וְיִחֻזִּי יִתִּיה כֹּהֵנָא וְהָא עוֹמֵק מִכְתָּשׁ חִיּוֹר סְמוּק בְּקָרְחָתָא או בַּגִּלְשִׁיתָא כְּמַחֲזִי סְגִירוֹת מִשְׁכָּא בְּשָׂרָא: טז גִּבַּר סְגִיר הוּא מִסָּבָב הוּא סָבָב יִסְאָבְנִיה כֹּהֵנָא בְּרִישִׁיה מִכְתָּשָׁה: יז וְסִגִּירָא דְבִיה מִכְתָּשָׁא לְבוּשׁוֹהִי יִהוֹן מְבַעֲרִין וְרִישִׁיה

פירוש רש"י

(ז) אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ. אֵין לִי, אֶלָּא פּוֹשֶׁה לְאַחַר הַפֶּטוּר, מִנִּין אֵף בְּסוּף שְׁבוּעַ רֹאשׁוֹן וּבְסוּף שְׁבוּעַ שֵׁנִי? תִּלְמוּד לומר 'פֶּשֶׁה יִפְשֹׁה' – [מִכָּל מְקוֹם]: (ט) וְשַׁעַר שָׁחַר. מִנִּין אֵף הִירָק וְהָאָדָם שְׂאִינוּ צָהָב? תִּלְמוּד לומר 'וְשַׁעַר'. וְלֵמָּה 'צָהָב' דּוּמָה? לְתַבְנִית הַזָּהָב; 'צָהָב' כְּמוֹ 'זָהָב' אוֹרְבָּלָא בְּלַעַז: טָהוֹר הוּא וְטָהֳרוּ הַכֹּהֵן. הָא טָמֵא שְׁטָהֳרוּ הַכֹּהֵן – לֹא יִטָּהַר: (י) בַּהֲרֹת. חִבְרָבוֹרוֹת: (יא) כִּהְיוֹת לְבִנְתָּ. שְׂאִין לְבֶן שְׁלֵהֵן עַז אֶלָּא כּוֹהֵן: בָּהֶן. כְּמוֹ לְבֶן הַנֶּרְאָה בְּבִשָּׁר אָדָם שְׁקוּרִין רוּשׁ בֵּין חִבְרָבוֹרוֹת אֲדָמִימוֹתוֹ – קְרוּי בָּהֶן, כְּאִישׁ עֲדָשׁוֹן, שְׂבִין עֲדָשָׁה לְעֲדָשָׁה מְבַהֵיק הַבֶּשֶׂר בְּלֶכֶן צַח: (יב) קָרַח הוּא טָהוֹר הוּא. טָהוֹר מִטְּמֵאֵת נִתְקִין, שְׂאִין נִדוֹן בְּסִימְנֵי רֹאשׁ וְזָקָן שֶׁהֵם מְקוֹם שַׁעַר, אֶלָּא בְּסִימְנֵי נִגְעֵי עוֹר בְּשָׂר: מַחֲיָה וּפְשִׁיזוֹן: (יג) וְאִם מִפָּאֵת פָּנָיו. מִשְׁפּוּעַ קִדְקִד

מפתח סדרי התנ"ך

מרחב הסדר: צרעת הראש והזקן, והבגד. שש הן הטומאות היוצאות מגופו של אדם: יולדת, מצורע, זב, בעל קרי, נידה וזבה. ששה סדרים עוסקים בטומאות אלו, ורובם בידי צרעת. דין טומאת מקדש וקודשיו, שהוא איסור כניסה למקדש בטומאה או אכילת קודשים בטומאה, הוא מהדינים החמורים בתורה. פר חטאת כהן גדול ושעיר חטאת העם ביום הכיפורים ושעירי חטאת ראשי החודשים באים לכפר עליו.

ח

יח יהיה פרוע ועל-שפם יעטה וטמא | טמא יקרא: כל-ימי אשר הנגע בו

יט יטמא טמא הוא בדר ישב מחוץ למחנה מושבו: והבגד מד i

כ כ-יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים: או בשתל או

כא בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל-מלאכת עור: והיה הנגע

ירקרק | או אדמדם בבגד או בעור או-בשתי או-בערב או בכל-כלי-עור

כב נגע צרעת הוא והראה את-הכהן: וראה הכהן את-הנגע והסגיר את-

כג הנגע שבעת ימים: וראה את-הנגע ביום השביעי כ-פשה הנגע בבגד

או-בשתי או-בערב או בעור לכל אשר-יעשה העור למלאכה צרעת

כד ממארת הנגע טמא הוא: ושרף את-הבגד או את-השתל | או את-הערב

בצמר או בפשתים או את-כל-כלי העור אשר-יהיה בו הנגע כ-צרעת

כה ממארת הוא באש תשרף: ואם יראה הכהן והנה לא-פשה הנגע בבגד

כו או בשתי או בערב או בכל-כלי-עור: וצוה הכהן וכבסו את אשר-בו

כז הנגע והסגירו שבעת-ימים שנית: וראה הכהן אחרי | הכבס את-הנגע

והנה לא-הפך הנגע את-עינו והנגע לא-פשה טמא הוא באש תשרפנו

שביעי 4

תרגום אונקלוס

יהי פריע ועל שפם כאבילא יתעטף ולא תסתאבו ולא תסתאבו יקרי: יה כל יומין דמכתשא ביה יהי מסאב מסאב הוא בלחודוהי יתיב מברא למשריתא מותביה: יט ולבושא ארי יהי ביה מכתש סגירו בלבוש עמר או בלבוש פתן: כ או בשתיא או בערבא לכתנא ולעמרא או במשכא או בכל עבדת משך: כא ויהי מכתשא ירוק או סמוק בלבושא או במשכא או בשתיא או בערבא או בכל מן דמשך מכתש סגירותא הוא ויתחזי לכהנא: כב ויחזי כהנא ית מכתשא ויסגר ית מכתשא שבעא יומין: כג ויחזי ית מכתשא ביומא שביעאה ארי אוסיף מכתשא בלבושא או בשתיא או בערבא או במשכא לכל דיתעביד משכא לעבדותא סגירותא מחסרא מכתשא מסאב הוא: כד ויוקיד ית לבושא או ית שתיא או ית ערבא בעמרא או בכתנא או ית כל מאן דמשך דיהי ביה מכתשא ארי סגירותא מחסרא היא בנורא תתוקד: כה ואם יחזי כהנא והא לא אוסיף מכתשא בלבושא או בשתיא או בערבא או בכל מן דמשך: כו ויפקיד כהנא ויחורון ית דביה מכתשא ויסגרניה שבעא יומין תנינות: כז ויחזי כהנא בתר דחורו ית מכתשא והא לא שנא מכתשא מן כד הוה ומכתשא לא אוסיף מסאב הוא בנורא תיקדניה

פירוש רש"י

פרוע. מגדל שער: ועל שפם יעטה. כאבל: שפם. שער השפתיים, גרנון בלעז: וטמא טמא יקרא. משמיע שהוא 'טמא' ויפרשו ממנו: (יח) בדר ישב. שלא יהיו טמאים אחרים יושבים עמו. ואמרו רבותינו: מה נשתנה משאר טמאים לישב בדר? הואיל והוא הבדיל בלשון הרע בין איש לאשתו, בין איש לרעהו, אף הוא יבדל: מחוץ למחנה. חוץ לשלש מחנות: (כ) לפשתים ולצמר. של פשתים או של צמר: או בעור. זה עור שלא נעשה בו מלאכה: או בכל מלאכת עור. זה עור שנעשה בו מלאכה: (כא) ירקרק. ירק שבירקין: אדמדם. אדם שבאדמים: (כג) צרעת ממארת. לשון 'סלון ממאיר' (יחזקאל יז:ב), פויאננט בלעז. ומדרשו: תן בו מארה, שלא תהנה הימנו: (כד) בצמר או בפשתים. של צמר או של פשתים, זהו פשוטו. ומדרשו: יכול, יביא גזי צמר ואניצי פשתן וישרפם עמו?

ח

כח

פְּחָתָת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ: וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִּהְנָה הַנֶּגַע

תזריע

אֲחֵרֵי הַכֹּכֶס אֹתוֹ וְקָרַע אֹתוֹ מִן־הַבֶּגֶד אוֹ מִן־הָעוֹר אוֹ מִן־הַשִּׁטִּי אוֹ מִן־

מפטיר

כֹּט הָעֶרְב: וְאִם־תִּרְאָה עוֹד בְּבִגְד אוֹ־בַשִּׁטִּי אוֹ־בָעֶרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עוֹר

ל פְּרָחַת הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפֶנּוּ אֶת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגַע: וְהַבֶּגֶד אוֹ־הַשִּׁטִּי אוֹ־

הָעֶרֶב אוֹ־כָל־כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם הַנֶּגַע וְכִבֹּס שְׁנִית וְטָהַר:

לא זֹאת תוֹרַת נֶגַע־צִרְעַת בִּגְד הַצֹּמֵר | אוֹ הַפְּשָׁתִים אוֹ הַשִּׁטִּי אוֹ הָעֶרֶב אוֹ

כָּל־כְּלִי־עוֹר לְטָהָרוֹ אוֹ לְטַמְּאוֹ:

ט א, ב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמִּצְוָה בְּיוֹם טָהָרְתוֹ מִה מְצוּרַע ה

ג וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן: וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל־מַחוּץ לַמִּחְנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא

ד נֶגַע־הַצִּרְעַת מִן־הַצִּרְעָה: וַצִּוָּה הַכֹּהֵן וּלְקַח לַמִּטְהָר שְׁתֵּי־צַפְרִים חַיֹּת

ה טָהָרוֹת וְעֵץ אֲרָז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֵזָב: וַצִּוָּה הַכֹּהֵן וּשְׂחַט אֶת־הַצִּפּוֹר

תרגום אונקלוס

תְּבָרָא הִיא בְּשִׁחִיקוּתֶיהָ אוֹ בְּחִדּוּתֶיהָ: כֹּחַ וְאִם חָזָא כְּהֵנָּה וְהָא עָמָא מִכְתָּשָׂא בְתֵר דְחִנּוּרֵי יְתִיָּה וַיִּבְזַע יְתִיָּה מִן לְבוּשָׂא אוֹ מִן מִשְׁכָּא אוֹ מִן שְׂתִיָּא אוֹ מִן עֶרְבָא: כֹּט וְאִם תַּתְּחִי עוֹד בְּלְבוּשָׂא אוֹ בְּשִׂטִּיָּא אוֹ בְּעֶרְבָא אוֹ בְּכָל מִן דְּמִשְׁךְ סָגִיא הִיא בְּנוֹרָא תִּיקְדִּיָּה יֵת דְּבִיָּה מִכְתָּשָׂא: ל וְלְבוּשָׂא אוֹ שְׂתִיָּא אוֹ עֶרְבָא אוֹ כֹּל מִאֵן דְּמִשְׁךְ דְּתַחֲנוּר וַיַּעֲדִי מִנְהוֹן מִכְתָּשָׂא וַיִּצְטַבַּע תְּנִינֹת וַיְדִבִּי: לֹא דָא אוֹרִיתָא דְּמִכְתָּשׁ סָגִירוֹ לְבוּשׁ עֶמֶר אוֹ כְּתָנָא אוֹ שְׂתִיָּא אוֹ עֶרְבָא אוֹ כֹּל מִאֵן דְּמִשְׁךְ לְדִכְאוּתֶיהָ אוֹ לְסִאֲבוּתֶיהָ:

א וּמִלִּיל יֵי עִם מֹשֶׁה לְמִימֵר: ב דָּא תִּהִי אוֹרִיתָא דְּסָגִירָא בְּיוֹמָא דְּדִכּוּתֶיהָ וַיְתִיָּתִי לְוֹת כְּהֵנָּה: ג וַיִּפּוֹק כְּהֵנָּה לְמִבְרָא לְמִשְׁרִיתָא וַיַּחֲזִי כְהֵנָּה וְהָא אֲתִסִּי מִכְתָּשׁ סָגִירוּתָא מִן סָגִירָא: ד וַיִּפְקִיד כְּהֵנָּה וַיִּסַּב לְדַמְדְּכִי תַרְתִּין צַפְרִין חַיִּין דְּכִיִּין וְאָעָא דְּאֲרָזָא וְצִבְע זְהוּרִי וְאִיזוּבָא: ה וַיִּפְקִיד כְּהֵנָּה וַיְכּוּס יֵת צַפְרָא

פירוש רש"י

פְּחָתָת הוּא. לְשׁוֹן גּוֹמָא, כְּמוֹ 'בִּאֲחַת הַפְּחָתִים' (שְׁמוּאֵל כ"ט:לג), כְּלוּמָר, שְׁפֵלָה הִיא, נֶגַע שְׁמֵרָאִיו שׁוֹקֵעִין: בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבְחָתוֹ. כְּתַרְגוּמוֹ בְּשִׁחִיקוּתֶיהָ אוֹ בְּחִדּוּתֶיהָ: קִרְחָתוֹ. שְׁחָקִים, יִשְׁנִים; וּמִפְנֵי הַמִּדְרָשׁ שֶׁהַצִּרְף לַגִּזְרָה שׁוּה: מִזֵּין לְפִרְיָחָה בְּבִגְדִים שֶׁהִיא טְהוֹרָה? נֶאֱמָרָה קִרְחַת וְגִבְחַת בָּאֵדָם וְנֶאֱמָרָה קִרְחַת וְגִבְחַת בְּבִגְדִים, מֵה לְהֵלֶן – פָּרַח בְּכָלוֹ טְהוֹר, אֵף כָּאֵן – פָּרַח בְּכָלוֹ טְהוֹר; לְכָךְ אֲחִזּוּ הַכְּתוּב לְשׁוֹן קִרְחַת וְגִבְחַת. וְלַעֲנִין פְּרוּשׁוֹ וְתַרְגוּמוֹ זֶהוּ מְשֻׁמֶּעַ: קִרְחַת – לְשׁוֹן יִשְׁנִים, וְגִבְחַת – לְשׁוֹן חֲדָשִׁים, כָּאֵלּוּ נִכְתַּב 'בְּאַחֲרִיתוֹ אוֹ בְּקִדְמוּתוֹ', שֶׁהַקִּרְחַת – לְשׁוֹן אַחֲרִים וְהַגִּבְחַת – לְשׁוֹן פְּנִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב 'וְאִם מִפָּאֵת פָּנָיו וְגו' (לְעִיל פְּסוּק יג), וְהַקִּרְחַת – כָּל שְׁשׁוּפֶעַ וַיּוֹרֵד מִן הַקֶּדֶקֶד וּלְאַחֲרָיו. כֶּךָ מִפְּרָשׁ בְּתוֹרַת כֹּהֲנִים: (כח) וְקָרַע אֹתוֹ. 'קָרַע מְקוֹם הַנֶּגַע מִן הַבֶּגֶד וַיִּשְׂרָפֶנּוּ: (כט) פְּרָחַת הוּא. דְּבֵר הַחֲחִוּר וְצוּמָח: בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפֶנּוּ. אֶת כָּל הַבֶּגֶד: (ל) וְסָר מֵהֶם

סדר ט (ב) זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמִּצְוָה וְגו'. מִלְּמַד, שְׂאִין מִטְהָרִין אוֹתוֹ בְּלִילָה: (ג) אֶל מַחוּץ לַמִּחְנֶה. חוּץ לְשֵׁלֶשׁ מַחְנוֹת שֶׁנִּשְׁתַּלַּח שָׁם בְּיָמֵי חֲלוּטוֹ: (ד) חַיֹּת. פָּרֹט לְטָרְפוֹת: טְהוֹרוֹת. פָּרֹט לְעוֹף טָמֵא. לְפִי שֶׁהַנֶּגַעִים בָּאִין עַל לְשׁוֹן הָרֶע, שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה פֶטְפוּטִי דְּבָרִים, לְפִיכָךְ הִזְקָקוּ לְטָהָרְתוֹ צַפְרִים, שֶׁמִּפְּטָטִין תָּמִיד בְּצַפְצוּף קוֹל: וְעַץ אֲרָז. לְפִי שֶׁהַנֶּגַעִים בָּאִין עַל גִּסּוֹת הָרוּחַ: וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֵזָב. מֵה תִקְנֶנּוּ וַיִּתְּרָפָא? יִשְׁפִּיל עֲצָמוֹ מִגִּבּוֹתָיו כְּתוֹלַעַת וְכֵאזוּב: עֵץ אֲרָז. מְקַל שֶׁל אֲרָז: וּשְׁנֵי תוֹלַעַת. לְשׁוֹן שֶׁל צֹמֵר צָבוע זְהוּרִית:

מפתח סדרי התנ"ך

מרחב סדר ט הוא דיני טהרת המצורע.

כא

ססס

וַאִישׁ בָּא מִבְּעַל קלה

○

שְׁלֹשָׁה וַיָּבֹא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בַּכּוּרִים עֲשָׂרִים-לֶחֶם שְׁעָרִים וְכֶרֶם
 יח בְּצִקְלָנוּ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ: וַיֹּאמֶר מִשְׁרָתוֹ מָה אַתָּן זֶה לִפְנֵי מֶלֶךְ
 יט אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲכַל וְהוֹתֵר: וַיִּתֵּן
 לַפְּנִיָּהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתֵרוּ כַּדָּבָר יְהוָה: פ

כ וַנַּעֲמָן שַׂר-צָבָא מֶלֶךְ-אַרָם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וַנִּשָּׂא פָנָיו כִּי-בֹ קלו
 כא נִתַּן-יְהוָה תְּשׁוּעָה לְאַרָם וְהָאִישׁ הָיָה גִבּוֹר חֵיל מְצָרָע: וְאַרָם יֵצֵאוּ
 גְדוּדִים וַיֵּשְׁבוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קִטְנָה וַתְּהִי לִפְנֵי אִשְׁתּוֹ נַעֲמָן:
 כב וַתֹּאמֶר אֶל-גִּבְרָתָהּ אַחֲלִי אֲדֹנִי לִפְנֵי הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן אֲזִי יֹאסֹף אֹתוֹ
 כג מְצָרַעְתּוֹ: וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר כָּזָאת וְכָזָאת דִּבְרָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר
 כד מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-אַרָם לָךְ-בָּא וְאֶשְׁלַחָה סֹפֵר אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 וַיִּלְךָ וַיִּקַּח בִּידּוֹ עֹשֶׁר כַּכְּרֵי-כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֹשֶׁר חֲלִיפוֹת
 כה בָּגָדִים: וַיָּבֹא הַסֹּפֵר אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וַעֲתָה כְּבֹא הַסֹּפֵר הַזֶּה
 כו אֵלֶיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת-נַעֲמָן עַבְדִּי וְאֶסְפְּתוֹ מְצָרַעְתּוֹ: וַיְהִי כִּקְרָא
 מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַסֹּפֵר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲנִי לְהָמִית
 וְלַחַיּוֹת כִּי-זֶה שְׁלַח אֵלַי לְאֹסֹף אִישׁ מְצָרַעְתּוֹ כִּי אֶךְ-דְּעוּ-נָא וּרְאוּ
 כז כִּי-מִתְאַנֶּה הוּא לִי: וַיְהִי כְשֶׁמַּע | אֲלִישָׁע אִישׁ-הָאֱלֹהִים כִּי-קָרַע
 מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה קָרַעַת בְּגָדֶיךָ
 כח יֵבֹא-נָא אֵלַי וַיֵּדַע כִּי יֵשׁ נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא נַעֲמָן בְּסוּסוֹ [בְּסוּסָיו]
 כט וּבָרֻכָּבוֹ וַיַּעֲמֵד פֶּתַח-הַבַּיִת לְאִלְיָשָׁע: וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֲלִישָׁע מִלֶּאנֶּךָ לֵאמֹר
 ל הֲלוֹךְ וְרַחֲצֵת שִׁבְעַ-פְּעָמִים בִּירְדֵּן וַיֵּשֶׁב בְּשֹׁרֶךְ לֵךְ וטָהֵר: וַיִּקְצֹף נַעֲמָן
 וַיִּלֶּךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַרְתִּי אֵלַי | יֵצֵא יֵצֵאוּ וְעָמַד וְקָרָא בְּשֵׁם-יְהוָה אֱלֹהָיו
 לא וְהִנֵּיף יָדוֹ אֶל-הַמָּקוֹם וְאֹסֹף הַמְצָרָע: הֲלֹא טוֹב אֲבִנָּה [אֲמָנָה] וּפְרָפֹר
 נְהִירוֹת דְּמָשֶׁק מִכָּל מִימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא-אַרְחֵץ בָּהֶם וטָהַרְתִּי וַיִּפֶּן וַיִּלֶּךְ
 לב בַּחֲמָה: וַיִּגְשׁוּ עַבְדָּיו וַיִּדְּבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִל דָּבָר גָּדוֹל הַנָּבִיא דָּבָר
 לג אֵלֶיךָ הֲלוֹא תַעֲשֶׂה וְאָף כִּי-אָמַר אֵלֶיךָ רַחֵם וטָהֵר: וַיִּרֶד וַיִּטְבֹּל בִּירְדֵּן
 שִׁבְעַ פְּעָמִים כַּדָּבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשׂוֹר בְּשׂוֹר נַעַר קָטָן וַיִּטָּהֵר:
 לד וַיָּשֻׁב אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל-מִחְנֵהוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד לִפְנָיו וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה-נָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל-הָאָרֶץ כִּי אִם-בְּיִשְׂרָאֵל וַעֲתָה
 לה קַח-נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדְּךָ: וַיֹּאמֶר חִי-יְהוָה אֲשֶׁר-עָמַדְתִּי לִפְנָיו

לוֹ אִם־אֶקַח וַיִּפְצַר־בּוֹ לְקַחַת וַיִּמָּאֵן: וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וְלֹא יִתֵּן־נָא לְעַבְדְּךָ
 מִשָּׂא צֶמֶד־פָּרָדִים אֲדָמָה כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֲלֶה וְזָבַח לֵאלֹהִים
 לוֹ אַחֲרָיִם כִּי אִם־לַיהוָה: לְדַבֵּר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדְּךָ כִּבּוֹא אֲדֹנָי
 בֵּית־רַמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁמָּה וְהוּא | נִשְׁעַן עַל־יָדָי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן
 לַח בְּהִשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן יִסְלַח־נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ בְּדַבַּר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ
 לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאֲתָוּ כְּבַר־תֹּאֲרִץ: ׀ ססססס